

CONSILIUL NAȚIONAL PENTRU COMBATEREA DISCRIMINĂRII

AUTORITATE DE STAT AUTONOMĂ

HOTĂRÂREA nr. 668 din 15.09.2021

Dosar nr.: 353/2021

Petiția nr.: 3489/12.05.2021

Petent:

Reclamat: S.C. Crinstar SRL pentru Restaurant Marco Polo Constanța

Obiect: presupusă îngrădire a accesului la serviciile publice, prin refuzul unui restaurant de a accepta prezența copiilor în incinta acestuia

I. Numele, domiciliul sau reședința părților

1. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul petentului**

2. **Numele, domiciliul, reședința sau sediul părții reclamate**

S.C. Crinstar SRL - Restaurant Marco Polo Constanța – Constanța, str. Mircea cel Bătrân nr. 99, județ Constanța

II. Procedura de citare

3. În temeiul art. 20, alin.4, din O.G. nr.137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării, prin intermediul adreselor nr. 3489/07.06.2021 și 4262/07.06.2021 părțile au fost citate la 22.06.2021.

4. Totodată, petentului i s-a solicitat depunerea probatoriului.

5. Procedura legal îndeplinită.

III. Susținerile părților

Susținerile petentului

6. Petentul se adresează Consiliul Național pentru Combaterea Discriminării pentru a sesiza faptul că, în ziua de 08.05.2021, dorind să intre în restaurantul reclamat împreună cu soția sa și cu copilul minor în vârstă de 8 ani, pentru a beneficia de serviciile acestuia, li s-a interzis accesul, sub motivul "că este pandemie".

7. Petentul specifică faptul că cei trei purtau măștile de protecție obligatorii și că refuzul primit i-a făcut să se simtă umiliți și ofenși.

8. Acesta menționează că pe pagina de internet a restaurantului se precizează că accesul copiilor de o anumită vârstă este interzis din cauza disconfortului creat celorlalți meseni, fără a fi precizat vreun criteriu obiectiv.

Susținerile reclamatului

9. Reclamatul, prin notele scrise depuse la dosar, susține că, în opinia sa, nu este vorba de nicio discriminare, pe baza niciunui criteriu, deoarece în litera și spiritul legii, pentru a fi prezentă o faptă de discriminare trebuie să existe o restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, vârstă, apartenență la o categorie defavorizată etc, care are ca scop sau efect restrângerea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului, iar restricția să fie fără o justificare.

10. În continuare, reclamatul precizează că, deși este adevărat faptul că la intrarea în restaurant a limitat accesul familiei petentului, această măsură a fost determinată de faptul că respectiva familie avea în componență și o persoană minoră în vârstă de 8 ani, care putea să aibă o conduită neadecvată locului public în care se află, respectiv să nu poată fi temperată de părinți și, prin comportamentul expansiv determinat de vârstă, să-i deranjeze pe ceilalți clienți.

11. Astfel, ca regulă generală a restaurantului, limitarea accesului în restaurant a fost instituită în contextul stării de alertă, pentru respectarea distanțării sociale și asigurarea normelor legale privind prevenirea contaminării cu virusul SARS-COV 2, reclamatul observând comportamentul majorității copiilor sub vârsta de 12 ani, care sunt lăsați nesupravegheați și nu conștientizează pericolul încălcării spațiului celorlalți clienți, în contextul răspândirii virusului. Hotărârea de a institui această măsură pentru minori a fost luată de reclamat după ce a avut câteva incidente în care clienții restaurantului au fost deranjați de copiii minori, care alergau nestingheriți printre mese, fiind lăsați nesupravegheați de părinți, confruntându-se chiar și cu un eveniment mai violent cu certuri iscate între părinții minorului și clientul lezat de comportamentul minorului, scopul nefiind în niciun caz lezarea demnității părinților, ci mai degrabă pentru evitarea evenimentelor nepotrivite cauzate de minorii nesupravegheați.

12. Reclamatul precizează că restaurantul nu deține un personal calificat în supravegherea minorilor, personalul având atribuții pentru servirea clienților, iar pentru evitarea situațiilor descrise, reclamatul a hotărât să limiteze accesul grupurilor cu minori, pe durata menținerii stării de alertă, în afară de situațiile în care grupurile de clienți solicitau serviciile în regim de rezervare, acesta fiind și motivul pentru care politica de rezervare a restaurantului a fost publicată.

13. Reclamatul aduce precizări legate de faptul că măsură aleasă de acesta nu este singulară, în această perioadă fiind și alte restaurante și hoteluri sau complexuri hoteliere care au hotărât să restrângă accesul minorilor în spațiile publice, pentru aceleași motive, limitat la starea de alertă.

14. Concluzionând, reclamatul precizează că nu se poate vorbi de vreo discriminare, deoarece acesta nu pune categorii de persoane în situații de umilire sau ofensatorii, ci încearcă să asigure un climat de siguranță pentru clienții restaurantului, pe perioada stării de alertă, iar în situația în care au minori care nu sunt stăpâniți bine de părinți, nu dispun de personal care să fie dedicat îngrijirii minorilor, limitând accesul temporar al acestei categorii în restaurant.

IV. Cadrul legal aplicabil. Motivele de fapt și de drept

Constituția României

15. Articolul 16

(1) Cetățenii sunt egali în fața legii și a autorităților publice, fără privilegii și fără discriminări.

(2) Nimeni nu este mai presus de lege.

O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare Art. 2.

(1) Potrivit prezentei ordonanțe, prin discriminare se înțelege orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenență la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu care are ca scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale sau a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice.

(2) Dispoziția de a discrimina persoanele pe oricare dintre temeiurile prevăzute la alin. (1) este considerată discriminare în înțelesul prezentei ordonanțe.

(4) Orice comportament activ ori pasiv care, prin efectele pe care le generează, favorizează sau defavorizează nejustificat ori supune unui tratament injust sau degradant o persoană, un grup de persoane sau o comunitate față de alte persoane, grupuri de persoane sau comunități atrage răspunderea contravențională conform prezentei ordonanțe, dacă nu intră sub incidența legii penale.

(9) Măsurile luate de autoritățile publice sau de persoanele juridice de drept privat în favoarea unei persoane, unui grup de persoane sau a unei comunități, vizând asigurarea dezvoltării lor firești și realizarea efectivă a egalității de șanse a acestora în raport cu celelalte persoane, grupuri de persoane sau comunități, precum și măsurile pozitive ce vizează protecția grupurilor defavorizate nu constituie discriminare în sensul prezentei ordonanțe.

Art 10

15. Constituie contravenție, conform prezentei ordonanțe, dacă fapta nu intră sub incidența legii penale, discriminarea unei persoane fizice, a unui grup de persoane din cauza apartenenței acestora ori a persoanelor care administrează persoana juridică la o anumită rasă, naționalitate, etnie, religie, categorie socială sau la o categorie defavorizată, respectiv din cauza convingerilor, vârstei, sexului sau orientării sexuale a persoanelor în cauză prin:... f) refuzul accesului unei persoane sau unui grup de persoane la serviciile oferite de magazine, hoteluri, restaurante, baruri, discoteci sau de orice alți prestatori de servicii, indiferent dacă sunt în proprietate privată ori publică.

16. **În fapt**, Colegiul urmează să analizeze în ce măsură limitarea accesului la serviciile publice ale restaurantului reclamat pentru adulții/părinții însoțiți de minori sub vârsta de 12 ani reprezintă discriminare.

17. **În drept**, conform art. 2 alin. 1 din O.G.137/2000, privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, constituie discriminare “orice deosebire, excludere, restricție sau preferință, pe bază de rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV sau apartenență la o categorie defavorizată, care are ca scop sau efect restrângerea ori înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate, a drepturilor omului și a libertăților fundamentale ori a drepturilor recunoscute de lege, în domeniul politic, economic, social și cultural sau în orice alte domenii ale vieții publice”.

18. O faptă poate fi calificată ca fiind faptă de discriminare dacă îndeplinește cumulativ mai multe condiții :

19. Existența unui tratament diferențiat manifestat prin deosebire, excludere, restricție sau preferință (existența unor persoane sau situații aflate în poziții comparabile)

20. Existența unui criteriu de discriminare potrivit art. 2, alin. 1 din O.G. nr. 137/2000 republicată. Potrivit legii, criteriile de discriminare sunt: rasă, naționalitate, etnie, limbă, religie, categorie socială, convingeri, sex, orientare sexuală, vârstă, handicap, boală cronică necontagioasă, infectare HIV, apartenența la o categorie defavorizată, precum și orice alt criteriu.

21. Tratamentul diferențiat să aibă drept scop sau efect restrângerea, înlăturarea recunoașterii, folosinței sau exercitării, în condiții de egalitate a unui drept recunoscut de lege.

22. Colegiul director a analizat petiția, având în vedere elementele constitutive ale unei fapte de discriminare. Astfel, Colegiul director a analizat existența un tratament diferențiat între diferite persoane din perspectiva existenței situațiilor comparabile raportat la un criteriu de discriminare.

23. Colegiul director, analizând înscrisurile aflate la dosar și, în urma ședinței de audieri, a reținut faptul că societatea comercială reclamată a impus ca regulă generală interzicerea accesului minorilor sub 12 ani după ora 12 și, implicit, a însoțitorilor lor sub motivația prevenirii răspândirii virusului SARS-COV-2 precum și din nevoia de a selecta clientela, fiind inspirați de politica serviciilor hoteliere de tip premium, destinate exclusiv adulților ”adults only”. Clienților însoțiți cu copii sub vârsta de 12 ani le este asigurat accesul neîngrădit doar în regim de rezervare al întregului local.

24. Colegiul director a analizat speța, reținând dreptul încălcat de acces la serviciile publice ale restaurantului, criteriul fiind cel al vârstei. Astfel, Colegiul director constată că reclamatul impune o condiție generală, fără a stabili un set de criterii obiective de selecție, care afectează dreptul accesului în local și la serviciile publice ale restaurantului respectiv. Colegiul director constată că reclamatul nu a creat șanse egale pentru toți clienții săi, eventual prin impunerea angajamentului clienților săi de a asigura un comportament corespunzător pentru copiii lor sau prin crearea unor spații amenajate de tip clienți familisti/nefamilisti. Prin impunerea unei condiții generale, fără a analiza în mod concret situațiile, de la caz la caz, fără a stabili un set de criterii specifice, obiective și justificate, Colegiul director reține că se încalcă drepturile clienților însoțiți de copii minori sub vârsta de 12 ani.

25. Coroborând toate elementele probatorii ale dosarului și analizând aspectele de mai sus, acțiunea astfel cum a fost formulată și definiția discriminării astfel cum este

prevăzută în art. 2 din O.G. nr. 137/2000, republicată, Colegiul director apreciază că plângerea, astfel cum este formulată, evidențiază elemente care permit, sub aspectul scopului sau efectului creat, reținerea unui comportament factual de restricție, preferință, excludere sau deosebire aplicat direct petentului, în raport cu persoane aflate în situații analoge, din cauza unui criteriu determinat și care a avut drept consecință juridică afectarea unui drept prevăzut de lege în beneficiul său.

26. Condiționarea accesului la serviciile restaurantului de o anumită vârstă și într-un interval de timp pe durata unei zile, fără asigurarea accesului echitabil sau fără ca această diferență de tratament să fie justificată îi situează pe clienții cu copii mai mici de 12 ani într-o situație dezavantajată.

27. Având în vedere motivele expuse mai sus, Colegiul director constată că se întrunesc cumulativ elementele constitutive ale unei fapte de discriminare prevăzute de art. 2 alin. 1 și art. 10 lit. f) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare cu modificările și completările ulterioare, republicată.

28. În consecință, Colegiul director dispune sancționarea părții reclamate cu avertisment potrivit art. 26 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.

29. Totodată, Colegiul director recomandă părții reclamate să modifice politica restaurantului pentru asigurarea principiului nediscriminării, prin acces echitabil la serviciile publice.

Față de cele de mai sus, în temeiul art. 20 alin. (2) din O.G. nr. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, cu modificările și completările ulterioare, republicată, umanitate de voturi ale membrilor prezenți la ședință,

COLEGIUL DIRECTOR HOTĂRĂȘTE:

1. Faptele sesizate reprezintă discriminare în conformitate cu prevederile art. 2(1) + art. 10 f) din O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea tuturor formelor de discriminare, republicată;
2. Sancționarea reclamatei cu avertisment, art. 26 alin. (1) din O.G. nr. 137/2000 coroborat cu art. 8 din O.G. nr. 2/2001 privind regimul juridic al contravențiilor, cu modificările și completările ulterioare.
3. Recomandă societății reclamate să modifice politica restaurantului, în vederea asigurării principiului nediscriminării și a unui acces echitabil la serviciile publice, pentru toate persoanele interesate.
4. O copie a prezentei hotărâri se va comunica părților.

VI. Modalitatea de plată a amenzii: -

VII. Calea de atac și termenul în care se poate exercita

Prezenta hotărâre poate fi atacată la instanța de contencios administrativ, potrivit **O.G. 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare, republicată și Legii nr. 554/2004 a contenciosului administrativ.**

Membrii Colegiului Director prezenți la ședința de deliberări online din data de 15.09.2021 au fost:

ASZTALOS Csaba Ferenc – Membru, DIACONU Adrian – Membru, GRAMA Horia – Membru, HALLER István – Membru, LAZĂR Maria – Membru, MOȚA Maria (online) – Membru, POPA Claudia Sorina – Membru

Prezenta hotărâre va fi comunicată în baza Ordinului Președintelui C.N.C.D. nr. 138 din 24.03.2020.

**ASZTALOS Csaba Ferenc
Membru Colegiul Director,
Președinte C.N.C.D.**

Data redactării: 30.09.2021, M.L./A.B.

Notă: prezenta Hotărâre emisă potrivit prevederilor legii și care nu este atacată în termenul legal, potrivit OG 137/2000 privind prevenirea și sancționarea faptelor de discriminare și Legii 554/2004 a contenciosului administrativ, constituie de drept titlu executoriu.